

[Thisted Knudsen.]

erkende, at mange af disse dobbelte færdselsstriber slet ikke er anbragt i overensstemmelse med færdselslovens almindelige principper, og derfor er vi kommet ud i den situation, at man noterer folk, eventuelt fører sagerne frem til dom, alene på grundlag af overskridelse af en stribe, uanset at man meget vel kunne sige, at efter færdselslovens almindelige synspunkter var det forsvarligt at foretage overhaling på det pågældende sted.

Jeg vil gerne med mit spørgsmål til den højtærede justitsminister forsøge at få skabt klarhed over dette problem.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem ønsker, at jeg skal afgive en udtalelse om forståelsen af visse bestemmelser i færdselsloven og vejafmåkningsbekendtgørelsen. Jeg må imidlertid gøre opmærksom på, at jeg ved at imødekomme det ærede medlems anmodning ville påtage mig en opgave, som falder uden for mine beføjelser.

Jeg er bekendt med, at der foreligger enkelte domsafgørelser vedrørende længdefastribningen på landevejene. Der foreligger således en underrettsdom, der straffer for overskridelse af en spærrelinje, samtidig med at det i dommen udtales, at den skete overhaling måtte betragtes som forsvarlig. En anden underrettsdom har domfældt for overhaling på en bakketop, skønt overhalingen ikke bragte det overhalende køretøj uden for spærrelinjen. Det er muligt, at der også foreligger andre retsafgørelser, som jeg ikke er bekendt med. Det tilkommer imidlertid ikke mig, men domstolene at tage stilling til disse spørgsmål om lovens forståelse og rækkevidde. En generel udtalelse af mig om disse spørgsmål ville kunne opfattes som et forsøg på at lede domstolene i en bestemt retning.

Jeg beklager derfor, at jeg af principielle grunde må afstå fra en redegørelse for min opfattelse vedrørende det rejste spørgsmål.

Thisted Knudsen: Jeg forstår for så vidt godt den højtærede justitsministers stilling til sagen, men tilbage bliver et problem, og det er, om justitsministeriet ikke er berettiget til at henstille til vejmyndighederne ved placering af disse vejstriber at

tage hensyn til færdselslovens almindelige regler. Det har man efter min opfattelse ikke gjort, det har man tværtimod forsømt, og det er det, der har bidraget til denne uklarhed. Vil ministeren heller ikke dette?

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det spørgsmål falder uden for justitsministeriets område, men jeg skal gerne gøre den højtærede minister for offentlige arbejder opmærksom derpå.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **A. C. Normann** til undervisningsministeren:

„Vil undervisningsministeren foranledige en ændring i fordelingen af den kulturelle fonds midler, hvorefter Vestjydsk Orkester i højere grad ligestilles med de øvrige landsdelsorkestre?“

A. C. Normann: Det hed sig hjemme i Vestjylland i min ungdom, at pengene her i landet har det som vinden, at de trækker mestendels mod øst, og dér bliver de fleste, og jo længere mod vest man bor, des vanskeligere er det at trække nogle af dem tilbage igen.

Anledningen til mit spørgsmål til den højtærede undervisningsminister er en skrivelse af 7. august sidste år til undervisningsministeren, hvori borgmestrene i Esbjerg, Varde og Ribe udtrykker deres beklagelse af og også forundring over, at den offentlige støtte til musiklivet i Vestjylland, for så vidt angår den kulturelle fonds tilskud til Vestjydsk Orkester, er ganske urimelig beskeden i forhold til den interesse, der udvises over for andre byer igennem tilskud til byernes orkestre. Tilskuddet står heller ikke i noget rimeligt forhold til den anerkendelse, der fra sagkyndig side er kommet til udtryk angående Vestjydsk Orkesters hele standard og betydning, som jeg i øvrigt går ud fra at den højtærede undervisningsminister kender.

Betragter man tilskuddet i forhold til det område, orkestret gerne skulle kunne dække, eller i forhold til størrelsen af de kommunale tilskud, så er tilskuddet på de 1 000 kr., som Esbjerg og Vestjydsk Orkester får, næsten usynligt lille. Jeg er anmodet om at oplyse, at noget lignende